

Sant Esteve

Marganell

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Camí del Casot
Emplaçament: Des de la ctra. BV-1123, seguir pel trencall en direcció al Casot

Coordenades:

Latitud: 41.6401
Longitud: 1.80354
UTM Est (X): 400355
UTM Nord (Y): 4610510

Classificació

Número de fitxa: 08242-33
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Contemporani
Segle: XI- XIX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Tot i que es troba en estat ruïnós, l'estat estructural del que es manté en peu és bo.
Protecció: Inexistent
Número inventari: IPA- 16668
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Pl. de la Vila 11, 1r 1a
08980 Sant Feliu de Llobregat
Autor de la fitxa: M.Lloret - KuanUm
Data de registre de la fitxa: dv., 16/05/2008 - 02:00

Descripció

Església d'una sola nau que tenia coberta a dos vessants, que desaiguaven a les façanes laterals, tot i que actualment no té coberta. Consta d'un absis semicircular a la façana

posterior, sense decoració ni obertures. A la façana principal hi ha un portal d'arc deprimat emmarcat amb pedra carejada i la inscripció "1824", any d'una reforma, sobre el qual hi ha una obertura circular. També correspon a una reforma el campanar situat a un extrem de la façana de migdia. És de planta quadrada, coberta a quatre vessants i quatre nivells d'alçat, amb obertures amb llinda d'arc de mig punt al pis superior i també de circulars sobre d'aquestes. Probablement s'hi accedia des de fora per un portal que està a l'alçada del primer pis; i des de dins a través del cor (al primer pis), que no conserva, per un altre portal emmarcat amb ceràmica. Actualment s'ha obert una porta a la planta baixa, i la caixa d'escala es troba esfondrada, per la qual cosa no s'hi pot accedir. A l'interior, la nau es troba oberta a banda i banda amb un arc de mig punt amb arquivolta i brancals amb imposta, ambdós emmarcats amb pedra carejada. Aquestes obertures donaven accés a dues capelles laterals, de les quals tan sols se'n conserva una, adossada a la façana de tramuntana, essent també la que té l'arc d'accés en millor estat. El cos de la capella es troba cobert a dos vessants, perpendiculars a les que havia tingut la nau central. Aquest cos té un ràfec complex de set fileres de rajols i teules ceràmiques. La capella es troba oberta a sol ixent amb un portal ceràmic d'arc de mig punt, que a l'interior està emmarcat amb pedra carejada. El sostre és de volta de canó de pedra, com ho havia estat la resta de la construcció. Al lloc on hi havia hagut l'altar original n'hi ha un altre de molt senzill, fet amb tres lloses. També a l'interior hi queden restes de l'enguixat original i de pintura de color vermellós, tot i que la major part és pedra vista, com ho és l'acabat exterior. Davant de la façana principal hi ha el cementiri del poble; tot es troba tancat per un baluard amb una lliça de pedra carejada que havia estat inscrita però que actualment no es pot llegir. A pocs metres al sud hi ha un pou de pedra, de planta circular i cobert amb volta esfèrica.

Observacions:

S'ha restaurat modernament amb la finalitat de consolidar-la, garantint així la seva conservació i evitant la reconstrucció. Tot i així, el fet de no tenir coberta podria provocar la pèrdua de l'enguixat i pintura interiors.

Història

L'església de Sant Esteve es considera del segle XI, tot i que no apareix citada en un document fins l'any 1143 en motiu d'una donació feta pel bisbe de Vic, Ramon Gaufred, a l'abat Guillem del monestir de Santa Cecília. Aleshores ja era parròquia de Marganell, ja que constava a la llista de parròquies anteriors al 1154. Més endavant, passà a ser sufragània de Santa Cecília, per la qual cosa el rector vivia en aquesta última i els feligresos havien de fer llargs desplaçaments per a rebre determinats sagraments. Ja al segle XIX, el monestir de Santa Cecília quedà molt malmès per la Guerra del Francès, i des de Marganell es va demanar a les dignitats eclesiàstiques el trasllat del rector. Sant Esteve també hagué de ser reformada durant el segle XIX, ja que també quedà malmesa amb la guerra. Fou quan se li afegí el campanar i el portal, entre d'altres elements. Amb l'esclat de la Guerra Civil, però, fou profanada, incendiada i devastada. De nou, va ser restaurada per a consolidar-la, per a donar-li l'aspecte actual. La casa rectoral no es va poder conservar.

Bibliografia

AAVV (1984). Catalunya Romànica. Vol XI. Gran Enciclopèdia Catalana. Barcelona. AAVV (2006) Inventari de Construccions en Sòl no Urbanitzable, Ajuntament de Marganell. SAGUÉS, F.(1997). "Ermites i Esglésies Rurals de Catalunya" (article). Vacarisses. (arxiu Gavín)

